డాక్టర్ ఎం.పి.ఆర్. రాధాకృష్ణ

దొంగ?

బయట ఎండలాగే... మండిపోతూంది, పీతాంబరం హృదయం.

పీతాంబరానికి సాధారణంగా కోపం రాదు. కానీ... కోపంవస్తే మాత్రం, ముందు, వెనుక చూడడు.

ఆ రోజు... చాలా రోజుల తరువాత అతనికి కోపం వచ్చింది. అలా అతనికి కోపం రావడానికి కారణం... డబ్బే!

చొక్కా జేబులో ఉంచిన ఏభై రూపాయల నోటు కనపడ్డంలేదు. దానికి కాళ్ళొచ్చి నడిచే వెళ్ళిందో, రెక్కలొచ్చి ఎగిరే వెళ్ళిందో అతనికి తెలీటంలేదుగాని... మొత్తంమీద ఉండవలసిన చోట అది లేదు. పెట్టిన చోటినుండి మాయమైపోయింది.

అతనికి బాగా గుర్తు, అంతకు ముందు రోజు సాయంత్రం తనే స్వయంగా ఆ నోటును చొక్కా జేబులో పెట్టాడు.

మరది ఇప్పుడేమైనట్లు!

దాన్ని...

పనిమనిషైనా తీసి ఉండాలి. పుత్రరత్నమైనా అందుకొని ఉండాలి.

ఎవరు తీశారు?

పనిమనిషా?... కొడుకా?

చిక్కువిడని జటిల సమస్యలా తయారయింది ఏభై రూపాయల నోటు... అతని పాలిట!

పీతాంబరానికి యాభై రూపాయల నోటు ఒక లెక్కలోనిది కాదు. అతను తలచుకుంటే... అటువంటి నోట్లతో పడవలు చేసి వర్షం నీటిలో వదిలేయగలడు. అంతకంటే పెద్ద నోట్లతో... కావాలంటే సిగరెట్ వెలిగించుకోగలడు.

ఒక ఖండసారి పంచదార మిల్లు, రెండు ధాన్యం మరలు, హోల్‌సేల్ బట్టలకొట్లు, పెట్రోలు బంకు, మహాత్మా గాంధీ రోడ్డులో అతి పెద్దదైన వైను షాపు ఉన్నాయి. ఇవిగాక మంచి కలెక్షన్లొచ్చే రెండు రూటు బస్సులున్నాయి. ఆ చిన్న పట్నానికి అతనే బిర్లా!

పీతాంబరం ఖర్చు విషయంలో పిసినారి కాదు! కానీ లెక్కల విషయంలో మాత్రం ఎక్కౌంటెంట్ జనరల్ కూడా అతనిముందు బలాదూరే!

సాయంత్రమయేసరికి బాలెన్స్ షీటు అణా పైసలతోసహా సరిపోయి తీరాలి.

అతనిది అంతులేని ఆస్తని అందరూ అంటారు. అంత ఆస్తినీ అతను కష్టపడే సంపాదించాడు. అతని ఆస్తిలో ప్రతి దమ్మిడీ అతని స్వార్జితం!

పీతాంబరం... అక్కరకు వచ్చే ఆఫీసర్లకు విరివిగా 'మందు' పార్టీలిస్తాడు. వాళ్ల షోకులకు, షికార్లకు ధారాళంగా ఖర్చు చేస్తాడు. అంతేకాదు... ఓ కాలేజి పెట్టినా, ఓ అనాథ శరణాలయాన్ని నెలకొల్పినా... ఘనంగానే విరాళమిస్తాడు!

అయినా, సరే!

ఏనాటి లెక్క ఆనాడు తేలిపోవలసిందే! అది అతని సిద్ధాంతం!

జేబులోని యాభై రూపాయల నోటు కనిపించకపోయేసరికి, అతను ముందు పనిమనిషిని అనుమానించాడు.

పనిమనిషి చాలాకాలంగా పని చేస్తున్నాది ఇంటినిండా నౌకర్లున్నా... ఆవిడొక్కర్తే అన్ని గదుల్లో నిస్సంకోచంగా తిరగ్గలదు.

'ఇంత కాలం నమ్మకంగా పనిచేసింది.. ఆమె తీసి ఉంటుందా? ఏమో... డబ్బు

ఎదురుగా కనిపిస్తే... ఎవరి చేయి ఊరుకుంటుంది...'

అయినా... పీతాంబరం తొందరపడి పనిమనిషిని పిలదియ్యలేదు.

'ముందు కుమారరత్నంగాడి నడగాలి. వాడికీమధ్య ఎక్కడలేని డబ్బూ చాలడం లేదు...' అనుకున్నాడు!

కుమారరత్నం దర్శనభాగ్యం కలిగేసరికి... సూర్యుడు నడినెత్తిమీదికి వచ్చేశాడు.

కుమారరత్నం సాధారణంగా తండ్రితో ఎక్కువ మాట్లాడడు. ఒకవేళ మాట్లాడ్డం అంటూ జరిగితే... డబ్బు అడగడానికే మాట్లాడతాడు.

ఆ రోజు కూడా కుమారరత్నమే ముందు మాట్లాడాడు...

"డాడీ... నాకు అర్జంటుగా ఓ వెయ్యి రూపాయలు కావాలి..." అన్నాడు... వస్తూనే!

'ఎందుకోయ్...' అని తండ్రి అడక్కుండానే కారణం చెప్పాడు...

కాలేజీ ఎలక్షన్లలో ప్రెసిడెంటుగా నిలబడుతున్నాట్ట. ఈ వెయ్యి రూపాయలు కేవలం ముందు ఖర్చుల కోసమేనట. ఇంకా చాలా డబ్బు అవసరమౌతుందట!

అటువంటి చిన్న విషయాలు పీతాంబరానికి పట్టవు

"సరే...సర్లే...అలాగే..." అని క్షణం ఆగి..."నా చొక్కాజేబులోని ఏభై రూపాయల నోటుగాని తీశావా..." అని అడిగాడు!

ఏనుగుల్ని చంపే సింహాన్ని పట్టుకొని... ఎలకను చంపిందెవరని అడిగినట్టు ... తెల్లబోయాడు, కుమార రత్నం!

కొడుకు ముఖం చూడగానే అర్థమైపోయింది, వాడు దాన్ని తీయలేదని!

"సరి...సరి...వెళ్ళు! మేనేజర్ని అడిగి డబ్బు తీసికో ..." అన్నాడు, పీతాంబరం!

మళ్ళీ అనుమానం పనిమనిషిమీదకి మళ్ళింది!

'ఏమయినా...ఈ విషయంలో తను రచ్చ చేయడు. గుంభనంగానే దొంగను పట్టేస్తాడు!

పట్టితీర్తాడు ...'

అతనలా ఓ తిరుగులేని నిర్ణయానికి వచ్చే సమయంలో భార్య వచ్చింది!

ఆవిడకు అతనితో ముప్ఫైరెండేళ్ల అనుభవం...

భర్త ముఖం చూడగానే ... 'ఏదో' జరిగిందని అర్థమైపోయిందామెకు!

"అలా ఉన్నారేం..." అంటూ అడిగింది!

"అబ్బే ఏంలేదు..." అని క్షణం ఆలోచించి ... "అన్నట్టు మన పనిమనిషిమీద నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?" అంటూ అడిగాడు!

ఆమె వెంటనే తన అభిప్రాయాన్ని చెప్పలేదు. పతిదేవుడికి ఇన్ని రోజుల తరువాత... పనిమనిషి గురించి తన సర్టిఫికెట్ ఎందుకో అర్థం కాలేదావిడకు!

"ఏమైంది ..." అంది, భర్తవైపు నిశితంగా చూసి!

"అదే..." అని చిన్నగా నసిగి..."విన్న

సుగ్రీవులు

కట్టుకున్న వాళ్లని
ఎవడో వాలి
ఎగరేసుకుపోకుండా
గాలికి
చెయ్యి అడ్డం పెట్టి
మెరిసిన ఏకతారలు
ఏకగ్రీవంగా గెలిచిన
ధరవీరులు

— ఎమ్వీయల్

జేబులో పెట్టిన యాభై రూపాయలు కనిపించడం లేదు..." అన్నాడు!

'ఓ...అదా సంగతి...' అనుకుంది!

పనిమనిషి చాలా మంచిదనే నమ్మకం ఆమెకు బాగా ఉంది!

ముష్టి యాభై రూపాయల కోసం ... ఇంతకాలం నమ్మకంగా పని చేస్తున్నావిడను తప్పుపడితే...ఆవిడ పని మానేస్తుంది. మళ్లీ అంత నమ్మకమైన మనిషి దొరకటం కష్టం!

'ఈయనగారే...ఆ డబ్బు ఎక్కడో తగలేసి ఉంటారు...' అనుకున్న తర్వాత ఆవిడ పనిమనిషి నుండి ఆయన అనుమానాన్ని తొలగించడానికి నిశ్చయించుకుంది.

"ఓ...అదా! ఉదయం అవసరం వస్తే... నేనే తీశాను..." అంది!

"నువ్వు తీశావా..." ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు, పీతాంబరం!

అతనికెందుకో ఆవిడ మాటలు నమ్మాలనిపించలేదు!

"ఆఁ...నేనే..." అందావిడ దృఢంగా!

"యాభై రూపాయలు?"

"అవును. యాభై రూపాయలే! అయిదు పదులు ..."

"అయిదుపదులా..." అని ఆశ్చర్యపోయి.. "అయిదుపదులు కావే మొద్దుమొహమా! ఒక్కటే నోటు ... ఏభై రూపాయలనోటు!" అన్నాడు, పీతాంబరం!

"దాన్ని మార్చితే అయిదు పదులు కావేమిటి! ఏభై రూపాయల నోటైతేనేం, అయిదు పదులైతేనేం...నేనే తీశాను..." అందావిడ!

దానితో ఆ డబ్బు ఆవిడ తీయలేదని అర్థమైపోయింది, పీతాంబరానికి!

ఇక సందేహం లేదు.

ఇది...పనిమనిషి పనే!

అయితే...తను గుంభనంగా ఉంటూనే దొంగను పట్టేయాలి. అలా అనుకోగానే .. అతని కోపం మరింత పెరిగింది. బయటకనిపించని కోపం అది!

నిండు కుండలా ... అతను నిండుగా కోపంలో ఉన్నప్పుడు కొంచమైనా తొణకడు!

జీవితం నేర్పిన విద్య అది!

ఇంతలో...సాయంత్రం పని చేసుకోవడానికి రానేవచ్చింది, పనిమనిషి!

'ఈవిడని దగ్గరుండి కనిపెట్టాలి. డబ్బు తీసి ఉంటే ... బెదిరిపోతుంది ...' అనుకున్నాడు, పీతాంబరం!

కూడా, కూడా తిరుగుతున్న 'అయ్యగారి'ని చూసి పనిమనిషి ముందు కొంచెం భయపడింది. తరువాత అనుమానించింది! చివరకు తెగించి ... చీపురుకట్ట చేతో పట్టుకొని నిటారుగా నిలబడి...

"ఏటి బాబూ ..." అంటూ సూటిగా అడిగింది!

పీతాంబరం ఆవిడ ఫోజు చూసి ముందు జంకాడు! అంతలోనే తయాయించుకొని ..

"సూది...సూది పడిపోయింది. వెతుకు" అన్నాడు!

ఇంతకాలం తన సర్వీసులో 'అయ్యగారు' సూది పారేసుకొని తన కూడా తిరగటం పనిమనిషికి తెలీదు!

అయితే, అంతమాత్రానికే అయ్యగారి శీలాన్ని శంకించడానికి ఆవిడ మనసొప్పలేదు!

'సరే...ఈయన సంగతేదో, చూద్దాం...'

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు!

* కార్టూన్‌లను మంచి డ్రాయింగు కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి పంపాలి
* ప్రతి కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.
* వ్యంగ్య చిత్రాలు ప్రస్ఫుటంగా సాధ్యమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవటానికి ముందే నవ్వించేవిగా అర్థవంతంగా వుండాలి!
* వ్యాఖ్య చిన్నదిగా క్లుప్తంగావుండాలి అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి! కార్టూన్ మీద పేరూ వూరు అన్నీ రాస్తే అవి తిరస్కరింపబడే అవకాశాలుంటాయి.
* సొంత చిరునామా గల తపాలా బిళ్ళలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్‌లను తిప్పిపంపడంజరుగుతుంది. దారిలో పోయేవాటికి మా బాధ్యతలేదు.
* ఎన్నుకొన్న కార్టూన్‌లలో అన్నీగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది పరిశీలనా ఐదారువారాలు పట్టవచ్చు.
* పండుగల కార్టూన్‌లు – బాగా ముందుగా వాటి కవరు మీద ఆ "ప్రత్యేక" సందర్భాన్ని పేర్కొంటూ పంపడం అవసరం.
* రంగుల కార్టూన్‌లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు పంపవద్దని మనవి.
* మా కార్యాలయానికి స్వయంగావచ్చి కార్టూన్‌లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులతికించిన కవరు జతవేయాలి. కాపీ కార్టూన్‌లు పంపరాదు.

– సం॥

దొంగ?

అనుకున్న తరువాత ... "మీరెళ్ళి కూకోండి, బాబూ! సూది అవుపిస్తే ... నానొట్టు కొచ్చిస్తాను" అంది...చీపురుకట్టని చక్రంలా గిర్రున తిప్పి!

పీతాంబరానికి తప్పలేదు. పనిమనిషి 'ముండ' తెలివితేటల్ని మనసులోనే తిట్టుకుంటూ తన గదికి వెళ్ళిపోయాడు!

భార్య, పనిమనిషి మాట్లాడుకుంటున్నారు...

గదిలో కూర్చున్నా ... వాళ్ళమాటలు అతనికి వినిపిస్తున్నాయి.

"అమ్మగోరూ ... అయ్యగారి వొంట్లో బాగానేదేటండీ ... " అని అడిగింది, పనిమనిషి!

"ఏమైందేమిటే!" భార్య!

"అదేటోగానీండీ ... ఎప్పుడూలేంది ... ఇయ్యాల సూది పారేసుకొని...ఎతుక్కుంటున్నారు" అని జాలిపడుతున్నట్లు చెప్పింది, పనిమనిషి!

"సూదీలేదు, దబ్బనం లేదు. డబ్బులు పారేసుకున్నారట!"

"నిజంగా నటండీ ... "

"ఏం నిజమోలే! ఈ మధ్య ఆయనకి మతిమరుపు ఎక్కువైపోతూంది. నిన్నరాత్రి 'బార్'లో టిప్పిచ్చి ... ఇప్పుడు ఇంట్లో వెతుకుతున్నారు" అంటూ, నిట్టూర్చింది భార్య!

పీతాంబరానికి, ఆవిడ్ని నమిలిమింగేయాలన్నంత కోపం వచ్చింది!

కొద్ది క్షణాల క్రితం... ఆ డబ్బు తనే తీశానంది.

ఇప్పుడేమో... తనే బార్‌లో ఎవడికో దానం చేసి... ఇంట్లో వెతుకుతున్నట్లు మాట్లాడుతోంది!

పీతాంబరం... అతికష్టంమ్మీద తన కోపాన్ని దిగమింగుకున్నాడు.

"నిమ్మరసం... నూనీ కలిపి తలకి మర్దనా సేయిత్తే... మతిమరపు తగ్గిపోద్దటమ్మగోరూ..." అంటూ, తన వైద్య విజ్ఞానాన్ని ప్రదర్శించింది, పనిమనిషి!

"బాగా చెప్పావ్..." అంటూ భార్య, దాని తెలివితేటల్ని ప్రశంసించింది.

'వీళ్ళని తగలెయ్యా...' అని ఇద్దరినీ జాయింటుగా తిట్టుకున్నాడు, పీతాంబరం.

'ఏభై రూపాయలు గుట్టుచప్పుడు లేకుండా లాగించేసి... ఇప్పుడు అమాయకంగా డాక్టరు కబుర్లు చెప్తున్నాది. దీని కుప్పిగంతులు నా ముందా! చూస్తాను, దీని అంతేమిటో...' అని తీర్మానించుకున్నాడు.

అలా తీర్మానించుకున్న తరువాత... పనిమనిషిని దోషిగా నిరూపించడానికి అతను అనేక పథకాలు ఆలోచించాడు!

'దాన్ని పిలిచి... డైరెక్టుగా దబాయించొచ్చు...

ఏభై రూపాయల్ని కాజేసినవాళ్ళు... తెల్లారేలోగా రక్తం కక్కుకు ఛస్తారు... మంత్రం వేయించాను–అని బెదిరించవచ్చు...

చూడూ, డబ్బు కాదు నాకు ముఖ్యం. నిజం తెలియాలి. అంతే! నిన్నేం చేయంలే... చెప్పు! నువ్వే తీశావు కదూ అంటూ బెల్లించి నిజాన్ని కక్కించవచ్చు!

ఇవేమీ పనిచేయకపోతే... సింపుల్‌గా పోలీసు రిపోర్టిచ్చిపారేస్తే సరిపోతుంది!

లాకప్‌లో తోసి నాలుగంటిస్తే... దాని తాత దిగొచ్చి నిజం చెప్తాడు.'

అని... ఎన్నోవిధాల ఆలోచనలైతే చేశాడుగాని, దేన్ని అమలుపర్చటమో తేల్చుకోలేక పోయాడు!

ఈ విషయాన్ని ఊరికే వదిలేస్తే... మరో యాభై రూపాయలు పోవచ్చు,

ప్రశ్నావళి

ఎన్ని నాదాలు ఒక నాదం?
ఎన్ని శబ్దాలు ఒక కావ్యం?
ఎన్ని గోళాలు యీ విశ్వం?
ఎన్ని శిలలు ఒక పర్వతం?
ఎన్ని రేణువులు ఎడారి?
ఎన్ని అణువులు బ్రహ్మాండం?

ఎన్ని బిందువులు సింధువు?
ఎన్ని అలలు ఒక పోటు?
ఎంత నోటు ఒక పాటు?

ఎన్ని తరాలు ఒక వంశం?
ఎంత శూన్య మాకాశం?

ఎన్ని ఆవిరులు ఒక మేఘం?
ఎన్ని ఊపిరులు ఒక జీవితం?

— బుడితి రామినాయుడు

ప్రశ్నావళి

—కె. రామలక్ష్మి

ఎస్. ఎస్.ఎస్ - బాబిన (కాంట్)

మేము పంపిన రచనలు ప్రచురణార్హం కానివి తిప్పిపంపుతారు కదా! అవి ఎందుకు ప్రచురణార్హత పొందలేదో వ్రాయరెందుకు ?

★ అలా అందరికీ రాస్తూ పంపాలంటే సంపాదక వర్గం—ఇక పత్రిక సమయానికి తేలేరు !

సురేంద్ర - ఆదోని

మీ రచనలు చాలా మందిని ప్రభావితం చేసినట్టే మీరు ఎవరి రచనలకైనా ప్రభావితం అయ్యారా ?

★ నేను రచనల వల్ల కంటే వ్యక్తుల వల్ల ఎక్కువ ప్రభావితం అయ్యాను ఉదాహరణకి గోరాశాస్త్రి వంటివారు, రాయడమే ప్రధానంకాదు గౌరవం పోకుండా రాయడం కూడా ముఖ్యం అని చెప్పిన వ్యక్తి గోరాశాస్త్రి. ఇప్పటికీ అదే రూలు పాటిస్తాను నేను నా పిల్లలూ తద్వారా నా కుటుంబం తలదించుకోనవసరం లేని — రచనలే చేస్తున్నాను నన్ను కన్సర్వేటివ్ అన్నా ఫరవాలేదు రియలిజమ్ లేదన్నా ఫరవాలేదు; ఆశావాదినన్నా ఫరవాలేదు .. తిరోగమనవాదిని మటుకు కాదు నేను అది చాలని నా నమ్మకం

ఎల్ వి - సాగర్

మావారు ఇంట్లో అద్దెకిచ్చారు. వారూ వీరూ చాలా స్నేహితులైపోయారు కాని ఆవిడ 'వెకిలి' నవ్వు మాటలు నాకు నచ్చవు రాత్రి కాగానే ఇంకో దోస్తు వస్తాడు వాళ్లింటిముందు నాకూ పిల్లలకూ కనిపించకుండా బ్రాందీ తాగుతారు రెండేళ్లుగా మాకు పోట్లాట జరుగని రోజులేదు

★ మీరు చెప్పండి 'నేనూ మీతోపాటే వచ్చి ఆమెగారిలాగా మీ పార్టీలో కూర్చుంటాను. పిల్లల్ని చూసుకొందుకు మీ అమ్మగార్ని పిలిపించండి' అని. నషాళాన్నంటిన నిషా కాస్త దిగిపోతుంది ఇలాంటి విషయాలలో పోట్లాడకూడదు సాధించకూడదు, మనవిజయం తప్పని— ఓ పాచిక వేయాలి అదీ కోపంగాకాదు నేర్పుగా ఏ మగాడికీ, పరాయి మగవాడిముందు తనభార్య యమసోషల్ అని అనిపించుకోడం యిష్టం వుండదు [పరాయి మగవాడి భార్య సంగతి వేరు !]

జగన్ - ఉరవకొండ

రాజకీయ నాయకునిపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి ?

★ చాలా ధైర్య సాహసాలే కాదు—గజ చర్మం కూడా కల్గివుండాలి - ఏ అరుణ్‌శౌరీల పాలా పడకుండా బ్రతకాలంటే —

ఎస్.వి - మాలకుప్పం (కర్నాటక)

అసూయ ముందు పుట్టి ఆడది పుట్టిందట. కామెంట్ ప్లీజ్ ?

★ పొరపాటు. అసూయ ముందు పుట్టింది.- ఆడ మగా తరవాత పుట్టారు.

ఎం.జె వి పి - పత్తికొండ

ఆడది ప్రేమకు అర్థం అని నేను, పెళ్లికి నిర్వచనం అని నా స్నేహితులు ఎవరు కరెక్ట్ ?

★ ఏం—ప్రేమకూ పెళ్లికీ సంబంధం లేదా మీ దృష్టిలో ఆడది ఒకే వ్యక్తి అయితే - మీరీ తగువులాటలాడుకోవచ్చు. కాని ఆమె ఒక వ్యవస్థ. తల్లి, కూతురు, కోడలు, చెల్లెలుకాదు ఆమెలో అన్నా, తమ్ముళ్ళు భర్త అందరూ ఇమిడి వున్నారు ఆడది కుటుంబానికి చిహ్నం ఆమెకు ప్రేమా — పెళ్లి ఒకటే.

జి బి - కొంగరెడ్డిపల్లి

పంపిన ప్రతికథా తిప్పి వచ్చేస్తోంది చాలా బాధగా వుంది. మీరు పత్రికకు కథ ఎలా పంపిస్తారు ఓ కాగితంపై రాసి పంపగలరా ?

★ గలను కాని నేనేదైనా పత్రికాధిపతుల కోరినప్పుడు రాసినా సరే 'కథమీకు నచ్చని పక్షంలో దయచేసి తిప్పి పంపించేయండి' అని రాసి తీరుతాను అది మర్యాద మన ప్రతిరచనా బాగుండి తీరాలని నచ్చితీరాలనీ రూలులేదు

వి ఎస్ ఎల్ - పెద్దాపురం

మంత్రులు మినిష్టర్లు చనిపోతే రేడియోలో భక్తిగీతాలు హోరెత్తిపోతాయెందుకు ?

★ బ్రతికుండగా పుణ్యచింతన చేసే టైము లేనివారు కదా ? చనిపోయాకేనా పుణ్యలోకాలకి దారి చూపాలని !

జి ఎస్. - కాకినాడ

నిజం చెప్పండి—మీరు అబద్ధాలు చెప్తారా ?

★ నిజం నేనెన్నడు సత్యంపల్కి ఎరగనిదాన?

జి.ఎల్.ఎన్ బరంపురం

గౌతమ బుద్ధుడు వార్థక్యాన్ని, చావుని రోగాన్ని చూసి భయపడి మనస్సు చెడి సన్యసించాడు ఆ తరవాత బోధిచెట్టు కింద ధ్యాన నిష్ఠలో వుండగా జ్ఞానోపదేశం కల్గిందని చదివాం కాని ఇప్పటికీ చావు వార్థక్యం రోగాలూ అలాగేవున్నాయి కదా--గౌతమ బుద్ధునికి జరిగిన జ్ఞానోపదేశం ఏమిటి ? దానివల్ల మనకు కల్గిన లాభం ఏమిటి?

★ ఏమిటి ? ఈ పాఠం గవర్నమెంటు పాఠ్య పుస్తకంలోంచి చదివారా కొంపతీసి !

వి ఎస్. - కోటాల

స్త్రీని పూర్తిగా నమ్మినా కష్టమే. నమ్మక పోయినా కష్టమే. ఏమంటారు ?

★ నిజమే. నమ్మి నమ్మక వుంటే కాల్చుకు తినడం సులభం !

వి ఎస్ వి.ఆర్ - విశాఖపట్నం

స్నేహం నిలవాలంటే ?

★ ముందు మీరో స్నేహితునిగా ప్రవర్తించాలి.

పెన్నయ్య - తిరుపతి

సృష్టిలో మరుపురాని మరువలేని మధురమైనది ఏమిటండీ ?

★ "నేను" !

★

దొంగ?

పోకపోవచ్చు కానీ యింట్లో నౌకర్ని మాత్రం కచ్చితంగా బరితెగించేస్తారు !

'చిన్నదొంగని పట్టలేని అయ్యగారు, పెద్ద దొంగల్నేం ఎడతాడు ' అని, వాళ్లా అందినవి అందించుకోవచ్చు !

ఇంట్లో రిస్టు వాచీలు, అలారం టైంపీసులు, స్టీలుసామాన్లు, గాద్రెజ్ బీరువాలు అన్నీ కాళ్లొచ్చి నౌకర్ల ఇళ్లకు నడుచుకుపోయినట్లు..

ఇనస్పెక్టర్ మేనేజరు యింటికి ట్రాన్సఫర్ అయి వెళ్లిపోయినట్లు.

అనిపించి,నీరసపడిపోయాడు పీతాంబరం'

అదే సమయంలో

స్మశానంనుండి శవం లేచివచ్చినట్లు ఊడిపడ్డాడు వెంకటేశం.

''వచ్చేశాను, దొరా..'' అన్నాడు, నవ్వుతూనే!

''ఎక్కడినుండి వచ్చావ్..''

వాడు ఆశ్చర్యపోయాడు ''అదేటి దొరా! పాలెం ఎల్లమన్నావుగా ! ఎల్లొచ్చాను '' అన్నాడు

'పాలెం' మాట వినగానే పీతాంబరం 'షాక్' తిన్నట్లయాడు

''ఓ... ఔను కదూ.'' అంటూ గొణిగాడు, తేలు కుట్టిన దొంగలాగా !

''మర్నేను సెలవు పుచ్చుకుంటాను '' అని, పీతాంబరం వాడికి సెలవిచ్చేవరకూ ఆగకుండా ... తలగుడ్డను ఒక్క దులుపు దులిపి, భుజాన్న వేసుకుని వెళ్లిపోయాడు, వెంకటేశం !

పీతాంబరం నీరసంగా కూలబడిపోయాడు.

''సూది ఎక్కడా అగుపడ్డేదు, బాబు గోరూ...'' అని వచ్చి చెప్పింది, పనిమనిషి !

పీతాంబరం మాట్లాడకపోవడంతో వింతగా చూసి వెళ్లిపోయింది

పనిమనిషి వెళ్లిపోయిన తరువాత చాలా సేపటికి నీరసంగాలేచి ఎక్కౌంట్సు వ్రాసుకునే చిన్న డైరీ వంటి పుస్తకాన్ని తీసి .

''పాలెం వెళ్లడానికి ... వెంకటేశానికిచ్చినది—ఏభై రూపాయలు'' అని వ్రాసుకున్నాడు, పీతాంబరం ●